

તસ્બી: નિર્વાણતંદ્રા

વજન: લગાગા લગાગા લગાગા લગા

પંચમ શુક્લ

અચાનક અકળ કેં દ્રવી જાય છે,
ઝીલું ત્યાં જ એ ઝરમરી જાય છે.

ધધખતાં હૃદયની ધમણ ફૂંક પર,
રૂધિર લોહરસમાં ઢળી જાય છે.

સરી જાય વિષદંશનું યે દહન,
સ્મરણ એક એવું ડસી જાય છે.

રસસ્ફિત સકળ અવયવો શુષ્ક થઈ,
કમેકમ ક્રમશઃ ખરી જાય છે.

મૂકી સ્વપ્નને બાણશૈયા ઉપર,
સ્વયં ઊઘ ઝોકે ચડી જાય છે.

સ્વયં ઊઘ ઝોકે ચડી જાય છે,
અચાનક અકળ કેં દ્રવી જાય છે.

લંડન, જૂલાઈ ૨૦૦૫